

นานา ทรรศนะ

★ **หมายเหตุ :** เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ได้จัดวิทยานิพนธ์งานกิจการนักศึกษา ที่หอประชุมครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเสนอรูปแบบระบบงานกิจการนักศึกษาที่พัฒนาขึ้นใหม่ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ได้ร่วมอภิปรายในหัวข้อเรื่อง "กิจการรณักศึกษาในศตวรรษที่ 21"

นางจิระนันท์ พิตรปรีชา

อดีตผู้อำนวยการศึกษานิเทศก์และกวีซีไรต์

"สังคมสร้างความรู้สึกรู้สึกที่แบ่งแยกระหว่างวิชาการและกิจกรรมมากเกินไป ทำให้นักศึกษาต้องเลือกเอาเพียงอย่างเดียว แล้วเราก็ต้องสูญเสียนักกิจกรรมหรือหนุ่มสาวที่มีจิตสำนึกต่อสังคมไปเพราะเงื่อนไขตรงนี้ กิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคน เพราะเด็กส่วนใหญ่เคยชินกับสิ่งที่พ่อแม่และครูเลือกให้ สร้างพวกเขาออกมาเป็นบลิ๊กกๆ ทำให้ไม่รู้จักรักและตัดสินใจด้วยตัวเอง การให้ออกาสเขาทำกิจกรรมโดยไม่ต้องไปเกี้ยวเข็ญ ให้เขาได้ซ่อมแซมส่วนที่สึกทาลายเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาความ

กิจการรณักศึกษาในศตวรรษที่ 21 อย่างไรจึงจะถือว่า "พัฒนาคน"

จิระนันท์ พิตรปรีชา

ชัยอนันต์ สมุทวณิช

คิด ถ้าทำสำเร็จก็ถือว่าเป็นคุณูปการที่ใหญ่หลวงแล้ว"

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช

ผู้อำนวยการโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย

กก.สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

"การศึกษาคือทางเลือก ไม่มีใครมีปมด้อย คนมีปมด้อยคือคนที่เรียนอย่างเดียว ปัญหาที่เราพบกับเด็กในปัจจุบันที่ว่าเด็กไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า ไปมั่วสุมทำสิ่งไร้สาระ ก็เพราะมหาวิทยาลัยไม่มี Campus Life ให้เขา มหาวิทยาลัยต้องทบทวนและปรับเปลี่ยนแนวคิดเสียใหม่ นำกิจกรรมนอกหลักสูตรเข้ามาอยู่ในหลักสูตรให้มากขึ้น เพราะโลกในอนาคตเป็นโลกแห่งการ

เชื่อมโยง ต่อไปคงจะยากที่จะแยกว่าสิ่งใดอยู่ในหรือนอกหลักสูตร ในศตวรรษหน้าเราต้องการคนที่รู้จักคิด รู้ทักษะ รู้จักแบบฉบับของสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น และมีความเชื่อมั่นในวัฒนธรรมของตนเอง ถ้ามหาวิทยาลัยไทยต้องการนักศึกษาแบบนี้ก็ต้องเปลี่ยนระบบการประเมินค่าของคนเสียใหม่"

นายสุภเลิศ กิจจวรโพธิ์

นายกองค์การนักศึกษา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

"ปัจจุบันนักศึกษาอยู่ในระบบบริโภคนิยมที่มีแค่การแข่งขัน สังคมมีสูตรสำเร็จ ผู้บริหารและอาจารย์ก็พยายามดอกย้ายและเอากรอบมาจำกัดทำให้เกิดการแยกส่วนระหว่างการศึกษากับกิจกรรม โดยปกติแล้วหนุ่มสาวมีจิตวิญญาณในการเรียนรู้และแสวงหาอยู่แล้ว แต่พอเราทำกิจกรรม เราเสนอความคิดเห็นกับผู้บริหารเขาก็จะมองพวกเราว่าเป็นเด็ก การที่ผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้เด็กโดยบอกว่านักศึกษาขงไม่มีวุฒิภาวะ คงไม่ถูกต้องถ้าให้นักศึกษาได้รับภาระ ได้มีการตัดสินใจ ก็จะทำให้เขาเกิดความเติบโตขึ้นมาได้ และคนเราจะเกิดความคิดได้ด้วยบรรยากาศที่มีเสรีภาพ ถ้ามหาวิทยาลัยสร้างบรรยากาศได้จะทำให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพไม่ใช่แค่ฟันเฟืองที่อยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น"